

jeg ikke mener, at vi behøve at tale om her. Foreløbig forekommer det mig, at Realskolernes Ønske i det væsentlige er blevet opfyldt ved det Tilsagn, som Ministeren har givet om indtil videre at se Tiden an og ikke ophæve den nuværende almindelige Forberedelseseksamen. Alle-rede dette synes mig maa give Realsko-lerne en stor Ro, naar de kunne se Frem-tiden i Møde og lade Tiden vise, hvilken Vej der er den rette, den nuværende eller den, som man har tænkt sig efter Lovfor-slaget.

Naar vi saa gaa videre og komme til Ungdomsskolen, da har jeg her en væsent- lig Indvending at gøre ikke mod Lovfor- slaget, men mod noget, som er fremført i Motiverne. Der staar i Forslaget, at der i Ungdomsskolen skal læses blandt andet Latin og Græsk, men i Motiverne til Lov- forslaget finde vi sagt, at i den klassisk- sproglige Linies Undervisning skal „Græsk og Latin være det særligt betegnende for Liniens Karakter; og i Betragtning af den græske Litteraturs meget overvejende Værd som Dannelsesmiddel mener man, at Græsk bør være Hovedfaget og udrustes med saa mange Timer, at der kan læses noget mere end paa den nuværende sproglig- historiske Linie.“ Efter Motiverne skulde man saaledes tænke sig, at det ikke læn- gere, saaledes som indtil Dato i den gan- ske Verden, — maaske med Undtagelse af Grækenland — skulde være Latin, der var Hovedfag, men at det skulde være Græsk, og at man altsaa skulde tage et nyt, meget vanskeligere og ganske anderledes besværligt Sprog op som Hovedfag. Jeg haaber ikke, at den højtærede Minister agter at gennemføre Lovforslaget paa den Maade. Jeg haaber ikke, at Latinen saa- ledes i den klassiske Retning skal sættes ud af det Højsæde, som den — man sige om Latinen, hvad man vil — har indtaget i saa mange Generationer. Hvad man end kan sige om den græske Litteraturs store Fortrin og Betydning, saa er det dog sikkert, at ikke en af 100 i deres Skoletid komme til at lære saa meget Græsk, at de kunne følge den græske Li- teratur paa det græske Sprog. De kunne have Vanskelighed nok ved at komme efter den latinske Litteratur paa Latin, men Betydningen af den græske Litteratur paa Græsk er der saa overordentlig faa, der kunne faa fat paa. Det vil efter min Overbevisning være en stor Ulykke, en Kræftskade for hele Loven, hvis man vilde gaa i den Retning. Jeg vil anse det for ødelæggende for den hele Ordning, man

har tænkt sig, hvis man vilde fastholde dette, at Græsk skulde være det grund- læggende for den klassiske Side. Jeg haaber, da det ikke staar i Lovforslaget, at det heller ikke er Ministerens Mening at gennemføre det paa den Maade.

Jeg skal dernært ytre mig om et andet Punkt, som jeg ikke kan være enig i, og som er kommet ind i Lovforslaget ved Forandringer, der ere skete i Folke- tinget. Der stod i Lovforslagets § 5: „For dem af Mellemskolens Elever, der maatte ønske det, indrettes der i Mellemskolens øverste Klasse uden for den sæd- vanlige Fagkreds en Elementærundervis- ning i Latin“, hvilket saa staar i Forbin- delse med § 11, som siger, hvorfor denne Latinundervisning skal indrettes, nemlig fordi den almindelige Forberedelseseks- amen giver Adgang til Ungdomsskolen; og der tilføjedes: „dog skulde de, der melde sig til Optagelse i Ungdomsskolens klassisk-sproglige Linies eller ny-sproglige Linies 1ste Klasse, tillige underkaste sig en Prøve i Latin.“ Det var altsaa Lov- forslagets Mening, at af de Elever, som ville gaa i disse to Retninger i Ungdoms- skolen, skulde der læres Latin i det sidste Aar i Mellemskolen. Dette er blevet for- andret saaledes, at der ikke skal kræves Latin til den nye Retning i Ungdomssko- len. Det kan jeg ikke billige. Jeg kan ikke se rettere end, at det er naturligt, at den samme Fordring til Latin stilles ved begge Retninger, og at Eleverne kunne følges sammen i deres Latinunder- visning i Ungdomsskolen baade i den ny Retning og den klassiske Retning. Disse to Retninger ville i Latin fortsættes sam- men, og det vil være naturligt, at der finder en Prøve Sted ved Overgangen fra Mellemskolen til Ungdomsskolen. Efter den Ændring, der er sket i det andet Ting, vil Ministeren faa Lov til at fast- sætte, hvorvidt det kan finde Sted i de enkelte Skoler, og jeg tvivler ikke om, at ved en hel Mængde Skoler vil det blive Tilfældet, men jeg maa dog anse det for ønskeligt, at det bliver en fastslaaet Regel, at det skal være saaledes, da det ellers i høj Grad vil vanskeliggøre Over- gangen fra den ene Skole til den anden, idet man nogle Steder vil fordrø Eksamen i Latin og andre Steder ikke. Naar man, hvad der er en af Hovedopgaverne for dette Lovforslag, søger at lette Overgan- gen fra den ene Art Skole til den anden, bør man ikke vanskeliggøre Overgangen fra den ene lærde Skole til den anden.

Jeg haaber, vi kunne faa Lejlighed til